

Защо е благоугодно на Бога да прави добро. Но когато са смислиме за мъжете, и женштѣ и дѣцата, каквото сме нше, които иматъ дѣшъ, каквото нше имаме, и могатъ, каквото и нше, да се учатъ, и да биватъ добри и благополѣчни: когато смислиме: колкѣва челоуѣцъ живѣатъ сега, и колкѣва живѣаха на свѣтатъ преди насъ, и че Богъ създаде сички, и тѣлата имъ, и дѣшъ тѣмъ: и че има грѣха за сички, и че желае да биватъ сички добри и благополѣчни, и да живѣатъ съ него за всегда на Небото, колкѣва голѣма, колкѣва пречѣдна вижда се тогава благоушната Мѣ! Не можеме да представиме на уматъ си, колкѣва голѣма, и колкѣва е пречѣдна, каквото не можеме да разумѣеме: колкѣва великъ и колкѣва е пречѣденъ сѣщій Богъ!

I. Разсѣждавамъ, мамо, че чѣвствѣвамъ благоуарность камъ Бога за благоушната Мѣ която има не самъ камъ мене, но и камъ тебе, и камъ Бленка.

M. Но защо благоуаришъ на Бога за благоушната Мѣ, която има самъ камъ насъ? Не радѣвашъ ли се, защото е благъ и камъ вѣйка ти Іована, и камъ тетка ти Маріа,